Р Е Ш Е Н И Е
№ 4141

гр. София, 20.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.05.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова
Юлия Тодорова

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2776** по описа за **2014** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Комисията за защита на потребителите (К.) срещу съдебно решение от 27.01.2014г. по нахд № 17512/2013г., постановено от СРС, НО, 1 състав, с което е отменено наказателно постановление № К - [ЕГН] от 25.07.2013г. на член К., съгласно оправомощаване от председателя, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 1 500 лв. на основание чл. 230а от Закона за защита на потребителите (З.) на [фирма] със седалище [населено място] за извършено нарушение на чл. 192а ал. 1 т. 2 и 2 от З..

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, постановено при неправилното приложение на закона. Твърди, че СРС неправилно е приел, че не е извършено и не е доказано вмененото на наказаното лице нарушение. Напротив твърди, че от събраните доказателства безспорно се установява, че наказаното лице е възпрепятствал проверката по потребителска жалба, тъй като не е изпълнило задължението си да предостави изискани сведения за извършеното нарушение при съставяне на акта. Твърди, че това се установява от неколкократно изпратените му писма да се яви за съставяне на акта и да представи доказателства, което обаче той не е направил. Твърди освен това, че неправилно СРС

е приел, че при съставяне на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че и в АУАН и в НП достатъчно ясно са описани нарушението,, което е подведено под вярната норма и не е налице твърдяното от СРС противоречие. Иска оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се потвърждава НП.
Ответникът по касация [фирма], редовно призован, не изпраща представител. С представен отговор на касационната жалба изразява становище за неоснователност на същата и законосъобразност на оспореното решение.
Представителят на СГП прокурор Ютеров изразява становище, че жалбата е неоснователна, а първоинстанционното решение законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.
След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.
Разгледана по същество жалбата е неоснователна.
За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че при съставяне на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, тъй като не са изложени обективните признаци на състава на нарушението, съобразно правната му квалификация. Приел е и че нормата на чл. 192 а ал. 1 т. 1 и 2 от З. не съдържа състав на задължение по отношение на лицата, а очертава кръга на правомощията на контролните органи. Приел е и че не е извършено вмененото нарушение, тъй като с отправените писма не са изискани представяне на определени от проверяващите документи, нито е изискано предоставянето на достъп до обект. В тази връзка е приел, че наказаното лице не е ограничавал достъпа до обекта им или до съхраняваните там документи. За да постанови оспореното решение СРС е събрал и обсъдил подробно всички относими към спора доказателства – писмени и гласни – разпита на актосъставителя Т..
Настоящият състав намира оспореното решение на СРС за законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона, по следващите съображения.
На първо място съгласно разпоредбата на чл. 230а от З. „За възпрепятстване на длъжностни лица при осъществяване на правомощията им по чл. 192 и 192а и за неизпълнение на разпореждане по чл. 192а, ал. 1, т. 2 и ал. 2 на виновните лица се налага глоба, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 1000 до 3000 лв.“. Видно от посочената разпоредба деянието, за което е предвидена посочената санкция, е „възпрепятстване на длъжностни лица при осъществяване на правомощията им“ по посочените разпоредби в конкретния случай по оспореното НП посочени като чл. 192а ал. 1 т. 1 и 2. Според посочените разпоредби „Длъжностните лица от Комисията за защита на потребителите имат право и: 1. на достъп до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на този закон, независимо от формата на документа; 2. да разпоредят на всяко лице да предостави сведения за нарушения на този закон, които са му известни“. Настоящият състав намира, че посоченото в чл. 230а деяние предполага активни действия от страна на нарушителя, които във връзка с чл. 192а ал. 1 т. 1 и 2 от З. се изразяват в създаване на пречки за изпълнение на задълженията на контролните органи. В тази връзка намира, че следва да добави, че такива действия могат да бъдат и препятстване на органи да влезнат в проверяван обект, да заключат такъв проверяван обект, да не

осигурят достъп до този обекти, като по този начин да не дадат достъп до документи, които се съхраняват в този обект, да се укрият или унищожат документи, а по т. 2 от чл. 192а да откажат активно предоставянето на сведения за извършено нарушение, което им е известно. Най – напред в тази връзка следва да се посочи, че с трите изпратени писма от К. до наказаното лице, а именно изх. № Ц – 03 – 11181 от 18.12.2012г., изх. № Ц – 03 – 11181 от 14.01.2013г. и изх. № Ц – 03 – 11181 от 08.03.2013г. от наказаното лице не са изисквани документи, не е изискван достъп до документи, не е разпоредено и не са изисквания каквито и да било сведения във връзка с нарушението по представяне на подвеждаща новогодишна оферта. С посочените писма наказаното лице е поканено да се яви в К. за съставяне на АУАН. В тази връзка настоящият състав намира, че в конкретния случай с неявяването си наказаното лице не е осъществило съставомерното деяние по чл. 230а във връзка с чл. 192а ал. 1 т. 1 и 2 от З.. Това е така, тъй като в конкретния случай не са извършени активни действия по пречене, не е отказан достъп до документи или даване на сведения, просто защото такива не са изисквания, а с бездействието си наказаното лице просто не се е явило и съответно не е упражнило правото си на защита в административното производство. Освен това правомощията на органа по чл. 192а ал. 1 т. 1 и 2 изискват активно поведение от страна на органа, а именно посочване точно какво се изисква от лицето като документи или сведения, за да може за него да възникне задължение за съответното действие и представянето им. Самото поканване да се яви, видно и от израза не създава за него такова задължение.

Следва да се отбележи, че действително непредставянето на изискани документи или сведения, в случай че са конкретно изискани, което в настоящия случай не е направено, би създало затруднение в работата на контролния орган, но това не представлява пречене, което предполага активност от страна на извършителя. В тази връзка съдът намира, че административният орган при непредставяне на документите или сведенията е можело да приеме, че не са налични и съответно да упражни контролните си правомощия в тази връзка във връзка с конкретното нарушение, за което е сезиран във връзка с новогодишната оферта, като съответно състави АУАН и НП за това.

Най – накрая настоящият състав намира, че законосъобразно СРС е приел, че описаното нарушение не съответства на правната норма под която е подведено във връзка с гореизложените аргументи.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята съдебното решение 27.01.2014г. на СРС, НО, 1 състав, постановено по нахд № 17512/2013г. следва да бъде оставено в сила, като постановено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 27.01.2014г. по нахд № 17512/2013г., постановено от СРС, НО, 1 състав, с което е отменено наказателно постановление № К - [ЕГН] от 25.07.2013г. на член К., съгласно оправомощаване от председателя, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 1 500 лв.

на основание чл. 230а от Закона за защита на потребителите (З.) на [фирма] със седалище [населено място] за извършено нарушение на чл. 192а ал. 1 т. 2 и 2 от З..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: